

Grupp 7

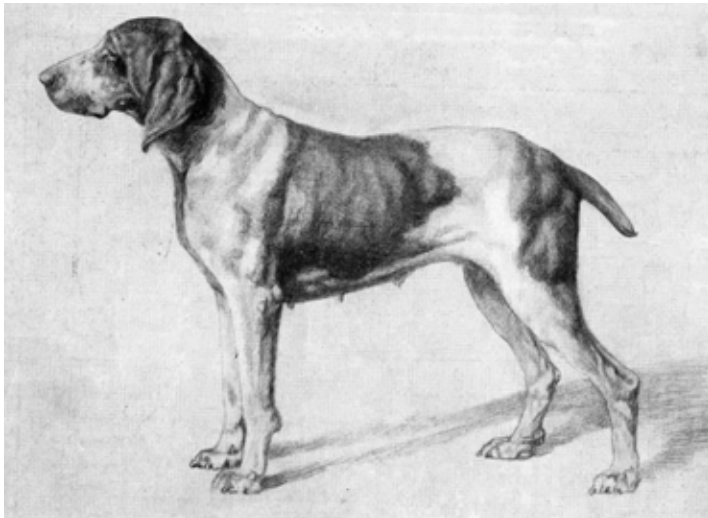
FCI-nummer 202

FCI-standard på engelska publicerad 2015-12-17

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2015-11-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-08-09

BRACCO ITALIANO

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för BRACCO ITALIANO

Ursprungsland/ hemland	Italien
Användningsområde	Stående fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 1, med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Bracco italiano har ett mycket gammalt italienskt ursprung. Rasen har använts för fågeljakt och typen har utvecklats under sekler och genom förändrade jaktformer. Fresker från 1300-talet vittnar om dess tidlöshet över århundraden när det gäller exteriör och jaktliga egenskaper som stående fågelhund. Rasen har avlats för stor kapacitet i snabbt och långsträckt trav och den är en naturligt utmärkt apportör.
Helhetsintryck	Bracco italiano skall ha en stark och harmonisk kroppsbyggnad och ge ett kraftfullt intryck. Önskvärt är seniga ben och välutvecklad muskulatur. Kroppsformens konturer skall vara väl definierade och huvudformen tydligt markerad med mycket framträdande utmejsling under ögonen. Dessa egenskaper bidrar tillsammans till att ge rasen dess distinkta typ.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden skall motsvara, eller endast något överstiga, mankhöjden. Huvudets längd skall vara 4/10 av mankhöjden. Huvudets bredd, mätt i nivå med okbågarna, skall vara mindre än halva dess längd. Skallen och nospartiet skall vara lika långa.
Uppförande/karaktär	Bracco italiano är härdig och lämpad för all sorts fågeljakt. Rasen är pålitlig, lugn, lätt att träna och begåvad med utmärkt förmåga att förstå.
Huvud	Kraniet skall vara kantigt och smalt i höjd med okbågarna. Skallen skall ha samma längd som nospartiet. Skallens och nosryggens plan skall divergera. En tänkt linje dragen vidare längs nosryggens plan måste nå hjässan framför nackknölen, idealiskt vid hjässans mitt.

Skallparti

Skalle

Sedd i profil skall hjässan vara svagt välvd. Sedd ovanifrån skall skallens form i längdriktningen vara som en utsträckt ellips. Skallens bredd, mätt i nivå med okbågarna, skall inte överstiga halva huvudets längd. Pannans, liksom ögonbrynsbågarnas rundning skall vara märkbar. Mittfåran skall vara tydlig och nå upp till mitten av hjässan. Fördjupningen i hjässbenskammen är kort och inte särskilt tydlig. Nackknölen skall vara uttalad.

Stop

Stopet skall inte vara uttalat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och skjuta ut aningen framför läpparna så att en vinkel bildas. Näsborrharna skall vara stora och väl öppna. Färgen skall vara mer eller mindre rosa mot köttfärgat till brunt beroende på hundens pälsfärg.

Nosparti

Nosryggen skall vara rak eller något böjd. Dess längd skall motsvara halva huvudets längd och dess djup skall motsvara $4/5$ av längden. Sett framifrån skall nospartiets sidor gå samman något, dock skall nospartiet fortfarande vara brett. Hakan skall inte vara särskilt framträdande.

Läppar

Överläpparna skall vara väl markerade, tunna och hängande men utan att vara sladdriga. Sedda från sidan skall de dölja underkäken och sedda framifrån bildar de ett uppochnedvänt ”V” under nostryffeln. Läppfickorna skall vara markerade utan att vara slappa.

Käkar/tänder

Tänderna skall vara jämna, väl ansatta i käken och sluta i saxbett, även tångbett accepteras.

Kinder

Kinderna skall vara flata.

Ögon

Ögonen skall vara svagt snedställda, varken för djupt liggande eller för framträdande. De skall vara tämligen stora med ovalt formade ögonlockskanter som sluter väl an (utan entropion eller ektropion). Färgen skall vara mer eller mindre mörkt ockra eller brun, beroende på hundens pälsfärg. Uttrycket skall vara mjukt, närmast undergivet.

Öron

Öronen skall vara välutvecklade och så långa att de utan att sträckas når fram till nostryffeln. Bredden skall vara minst densamma som halva örats längd. De skall vara ganska smala vid ansättningen som skall vara belägen ganska långt bak på skallen i nivå med okbågarna. Det är uppskattat att öronen är mjuka med den böjliga inre kanten väl inrullad och mycket nära kinderna. Öronspetsarna skall vara svagt rundade.

Hals	Halsen skall vara kraftfull och minst lika lång som 2/3 av huvudets längd. Halsen skall till formen vara som en avskuren kon med väl markerad nacke. På strupen skall finnas två mjuka hakpåsar.
Kropp	
Överlinje	Rygglinjens profil består två linjer: en sluttar från manken och löper nästan rakt till 11:e ryggkotan; den andra är svagt välvd och löper samman med korslinjen.
Manke	Manken skall vara väl markerad med skulderbladskammarna väl åtskilda.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett, kort, svagt välvt och muskulöst.
Kors	Korset och bäckenpartiet skall vara långt (cirka 1/3 av mankhöjden), brett och välmusklat, idealiskt med ca 30° vinkel mot horisontalplanet.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred, djup och väl nersänkt mellan frambenen i nivå med armbågarna utan att vara kölformad. Revbenen skall vara välutvecklade särskilt i den nedre delen av bröstkorgen.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara horisontell i bröstkorgens längd och endast svagt uppdragen i bukdelen.
Svans	Svansen skall vara rak, tjock vid roten och svagt avsmalnande. I rörelse, och särskilt under sökarbete, bärs svansen helt eller nästan horisontellt. Svansen skall inte nå längre än till hasleden. Om svansen kuperas för jaktändamål och av hälso- och djurskyddsskäl så måste den ändå ha en längd på 15–25 cm från roten. <i>Svanskupering är förbjuden i Sverige.</i>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framstället ska ha mycket fria rörelser.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara långa, sluttande, starka och välmuskade.
Överarm	Överarmen skall vara sluttande och sluta väl an mot bröstkorgen.
Armbåge	Armbågarna skall ligga i linje med en lodrät linje dragen från skulderbladskammarnas bakre del.
Underarm	Frambenen skall vara raka och starka med starka och välutvecklade senor.

Mellanhand Mellanhanden skall vara välproportionerlig, smidig, av god längd och svagt sluttande.

Framtassar Framtassarna skall vara kraftiga, lätt ovalformade med höga, täta tår och elastiska och smidiga trampdynor. Klorna skall vara starka och väl böjda mot marken. Klofärgen kan vara vit, gul eller brun i ljusare eller mörkare nyans beroende på hundens pälsfärg.

Bakställ

Lår Låren skall vara långa, muskulösa och parallella med nästan rak bakre profil.

Knäled Knäleden skall vara välvinklad.

Underben Underbenen skall vara starka.

Has/hasled Haslederna skall vara breda.

Mellanfot Mellanfoten skall vara torr och tämligen kort.

Baktassar Baktassarna skall vara kraftiga, lätt ovalformade med höga, täta tår och elastiska och smidiga trampdynor. Klorna skall vara starka och väl böjda mot marken. Klofärgen kan vara vit, gul eller brun i ljusare eller mörkare nyans beroende på hundens pälsfärg. Baktassarna har oftast sporrar, avsaknad är dock inget fel. Dubbelsporrar tolereras.

Rörelser

Typiskt för rasen är ett utdraget och snabbt trav med kraftfullt påskjut från bakstället. Huvudet, och nosen, hålls högt under rörelse. Under jakt befinner sig nosen därigenom högre än rygglinjen.

Hud

Huden skall vara oöm och elastisk. Den skall vara tunnare på huvudet, på strupen, i armhålorna samt på nedre delen av kroppen. De synliga slemhinnorna skall ha pigmentfärg som överensstämmer med pälsfärgen men får aldrig ha svarta fläckar. Munnens slemhinnor skall vara rosa. Hos skimmeltecknade eller vit och kastanjebruna hundar förekommer ibland bruna eller ljus kastanjebruna prickar.

Päls

Pälsstruktur Pälsen skall vara kort, tät och blank. Den skall vara kortare och av en finare kvalitet huvudet, öronen och främre delen av benen samt på tassarna. Även pälsen på svansen skall vara kort.

Färg	Vit. Vit med olika stora fläckar i orange eller mer eller mindre mörk bärnstensfärg. Vit med mer eller mindre stora kastanjebruna fläckar. Vit med blekt orange prickar (skimmel). Vit med kastanjebruna prickar (skimmel). I den senare färgkombinationen uppskattas en metallisk lyster och en varm ton av kastanjebrunt påminnande om kapucinmunkarnas kåpor föredras. Symmetrisk färgteckning på huvudet föredras men avsaknad av teckning tolereras.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	55 – 67 cm Idealhöjd för hanhund: 58 – 67 cm Idealhöjd för tik: 55 – 62 cm
Vikt	25 – 40 kg, beroende på mankhöjd.
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Uttalat underbett. • Alltför mycket lös hud som orsakar överdrivna hakpåsar eller en odelad dröglapp och för mycket rynkor på huvudet. • Mankhöjd 2 cm under eller över standardmåtten. • En svans som bärs uppåtböjd är högst oönskat.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras. • Klugen nostryffel. • Konvergerande plan mellan skalle och nosrygg. • Överbett. • Blå ögon. • Pälsfärg som är svart, vit och svart, trefärgad, fawn, hasselnötsfärgad, enfärgad (vitt undantaget) eller tantecknad. • Albinism. • Hud eller slemhinnor som har spår av svart pigmentering.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se